

бища, казалъ му, че има заговоръ, че има нарочно проведенъ човѣкъ тукъ, за заговора противъ живота на г-на Стамболова, и въ Шишковия ханъ се срѣщналъ съ него. Димитръ Стайковъ го оставилъ послѣ; слѣдъ нѣколко врѣме дошълъ Бобековъ и му расправилъ сжщото нѣщо. Друго не зная.

Защит. Марковъ: Свидѣтеля обяснява, че Здравковъ съобщилъ за станалото, или което ще стане и Стайковъ го занелъ при нѣкои турски гробища. Далечъ ли сж тѣ?

— Прѣзъ пѣтя, гдѣто е писалището му; има 15 раскрача до гробищата. И не ми трѣбва даже да зная колко е, а било тамъ, въ турскитѣ гробища.

— Значи тамъ му е расправялъ за това?

— Да, тамъ.

— Познава ли Здравкова?

— Познавамъ го.

— За какъвъ човѣкъ минава въ Пазарджикъ?

— За гражданинъ.

— Честенъ, търговецъ?

— Зная го честенъ. Бѣше землѣделецъ, изгуби, друго какво е, не зная.

Защит. Калинковъ: Да се попита свидѣтеля: познава ли Тома Георгиевъ?

— Познавамъ го отъ младо момче и отъ какъ е заминалъ той за София не помня колко врѣме има.

— Въ послѣдно врѣме прѣди двѣ години срѣщали ли сж се?

— Не помня, но мисля, че около началото на м-ць Декемврий 1890 год. се срѣщнахме у Панаха. Но пакъ хубаво не помня кой мѣсець бѣше. Тамъ бѣха: Тома Георгиевъ, Стоименовъ и Здравковъ. Здравковъ прѣпоръчи Стоименовъ на Т. Георгиевъ: но по напредъ ли излѣзоха тѣ съ Тома Георгиевъ или ний, не зная точно.

— На една масса ли бѣха и сетнѣ Акрабовъ отиде при тѣхъ?

— Ако знаяхъ, че ще ми се задаватъ нѣкога подобни въпроси, щѣхъ да държа бѣлѣжки.

Подсжд. Т. Георгиевъ: Викахъ го да даде слѣдующитѣ показания: когато се намѣрихме на массата и ни запозна съ Стоименова, да каже: вѣрно ли е, че съмъ кимналъ на Здравкова да излѣзе и съмъ говорилъ по пѣтя за прѣвратъ или не. За това го питамъ още веднѣжъ: Помни ли, когато влѣзоха